

[Minister Lise Østergaard]

afsluttet kontrakter under det tidligere lån, altså i dette tilfælde det lån, vi her taler om, fra 1978, enten helt eller i hvert fald i de allervæsentligste dele.

Alfred Hansen (DR):

Det skal stå helt klart, at fra retsforbundets side mener vi ikke, at vores u-landsbistand skal være øremærket, sådan at forstå, at en betingelse for, at u-landene kan få hjælp fra Danmark, er, at de køber danske produkter, men hvis det er sådan, at de er frit stillet, og de så alligevel ønsker at købe danske produkter, er det naturligvis kun glædeligt. Vi mener blot ikke, at det skal være en betingelse for at få bistand.

Jeg ved meget vel, at parlamentsvalget i Bangladesh den 18. februar har forstyrret forhandlingsplanerne, og at der har været strejker. Det er vel nok nogle af årsagerne til, at ordren ikke er kommet i hus endnu. Jeg mener imidlertid også, det er meget vigtigt, at de fabrikker, som eventuelt bliver berørt af sådanne bistandsprojekter, ved, under hvilke vilkår de kan disponere fremover, og oplysningen er, som omtalt i min begrundelse for spørgsmålet, hentet fra dagbladet Aktuelt den 8. marts; endvidere har også Jyllands-Posten beskæftiget sig med denne problematik.

Jeg skal naturligvis takke ministeren for svaret, som jeg nok synes løftede sløret for en del af de muligheder, som Scandia eventuelt får fremover for at levere en del vogne, men jeg vil godt ligesom konkretisere mit spørgsmål derhen: hvornår mener ministeren at Scandia i Randers kan se et stykke papir på, at de skal producere nogle vogne til Bangladesh, og hvor mange?

Det tyder på ifølge Aktuelt, at hvis ikke de får ordren på de 30 togvogne, så må der afskediges ca. 200 medarbejdere i virksomheden, idet de har et slip på et års tid eller halvandet, hvor de ikke rigtig har produktion i hus. Derfor må det være vigtigt, at de ved, om de får ordren på de 30 togvogne, eller om de kun får 10, for hvis de får ordre på et antal vogne, som er under de 30, så skal der alligevel finde afskedigelser sted.

Jeg vil godt vide, om ministeren har en fornemmelse af, hvornår der tidligst kan foreligge en endelig ordrebekræftelse.

Otto Mørch (S):

Jeg ved godt, højtærede formand, at man ikke må polemisere med spørgeren, det skal jeg også undlade at gøre. Tværtimod vil jeg takke spørgeren, fordi han hjælper os fra Randers med et Randersproblem ved at rejse spørgsmålet. På den anden side fristes jeg til at fortælle, at jeg naturligvis, med den gode kontakt, jeg har med erhvervslivet i Randers, som er fortsat fra J. O. Krag's tid, da han var folketingsmand, for længst har taget dette problem op og også for længst har haft en forhandling med ministeren på området. Jeg er meget taknemlig for, at ministeren så hurtigt går ind i sagen, og jeg forstår ministerens vanskeligheder med at presse på, fordi det altså er modtagerlandet, der er afgørende.

Men det, som jeg synes har særlig interesse i sagen, er spørgsmålet, om man køber dansk for de danske penge, vi giver. Der har jeg hørt, at der kunne blive tale om, at de eventuelt vil give ordrer til anden side, og derfor er det meget vigtigt, ikke mindst for den store fabrik i Randers, at man får bekræftet, at selvfølgelig skal der købes dansk materiel for de 40 mill. dkr., vi faktisk giver som gave til området. Det vil jeg gerne have at ministeren bekræfter eller afkræfter her.

Minister Lise Østergaard:

Jeg tror næsten, jeg kan besvare de to spørgsmål under ét, fordi de jo drejer sig om de samme sagsforhold.

Jeg vil gerne sige for det første, at der her ikke er tale om gavebistand, men om ydelser over et statslån. Forholdet er det, at vores statslån er bundet til indkøb af danske kapitalgoder, og det vil sige, at der ikke hersker nogen som helst tvivl om, at ikke blot for de 40 mill. kr., men for de 50 mill. kr., som det pågældende statslån til Bangladesh omfatter, skal der leveres danske varer.

Jeg er ikke vidende om, at der skulle være et ønske i Bangladesh om at formindske ordren, altså at gøre ordren mindre end omfattende de 40 mill. kr. Det, der har været drøftet i Bangladesh, er, at man kunne ønske sig færre end fire typer vogne, men ikke en mindre leverance som helhed.

Jeg tror, at disse to ting er de væsentligste i spørgsmålene. Der er tale om et statslån, som er bundet til indkøb af danske kapitalgoder, og som alene kan anvendes dertil. Det